

telse, ligesom Flertallet har antaget, at den Sum, som den meget ærede Minister har optaget paa Finantsloven i Overensstemmelse med tidligere Forhandlinger i Rigsdagen, vil blive anvendt til Studerende saavel med som uden akademisk Examen. Det Sidste har den meget ærede Minister erklæret som ogsaa værende hans Opfattelse, og med Hensyn til det Første har ogsaa den meget ærede Minister under Forhandlingerne med Udvalget erklæret, at han ikke saae nogen Vanskelighed ved at opfylde det, men at det tværtimod var i Overensstemmelse med hans Anskuelse, at det skete. Vi saae nu nærmere at høre den ærede Ministers Udtalelse derom, forsaavidt han har Noget at erindre der, hvad jeg her har sagt. Jeg skal endnu erindre om en enkelt Bemærkning af Udvalget i Anledning af den botaniske Haves Museumsbygning, den Bemærkning nemlig, at Honoraret til Bygningsinspektøren, der er ansat til 2400 Kr., synes at være, som Finantsudvalget udtrykker sig, meget for høit. Særligt har jeg ingen Anmærkninger at gjøre til det foreliggende Afsnit.

Scaventinus: Det væsentligste Spørgsmaal, der ligger for, er jo Spørgsmaalet om Kommunitetets og Universitetets Stilling i og for sig og til hinanden. Jeg tror ikke, at dette Spørgsmaal, selv set hen til de to foregaaende Aars Afgjørelse, kan kaldes uddebatteret. Ganste vist, i de to foregaaende Aar er den Afgjørelse, som er bleven truffen her i Salen efter Finantsudvalgets Indstilling, bleven for saa vidt godkendt, som den er bleven accepteret saavel af Landstinget som af Ministeren; men dog er det — i Serdeleshed ifjor — blevet fra det andet Hings Side og fra Ministerens Side stillet hen i det det Uvisse, hvorvidt man til Syvende og Sidst vilde og kunde gaa ind paa den Bet, som her nedefra var bleven anvist. Jeg tror derfor, at det er nødvendigt at tage Spørgsmaalet op igjen, og jeg vil strax sige, at jeg anser det for ligesaa nødvendigt, at Sagen faar en bestemt Afgjørelse i Aar, det være nu til den ene eller til den anden Side. Hvad nu hele den Opfattelse angaar, som det ærede Flertal gjør gjældende, kan jeg ikke se, at Præmisserne staa i nogen særdeles Forbindelse med Konklusionen. Præmisserne ere jo disse: Kommunitetet er en Anstalt, hvis Indtægter ere bestemte til Understøttelse for uformuende Studerende. Jeg skal her i Parentes bemærke, at i Flertallets Betænkning er Ordet „Studerende“ glemt, skjøndt det er et meget væsentligt Ord. Det hedder nemlig, at Udvalgets Flertal finder, at der fremdeles er god Grund til at fastholde den tidligere trufne Afgjørelse, eftersom Kommunitetets Midler efter Fundatsen bør komme Uformuende til Gode. Det glæder mig derfor, at den ærede Ordfører nu søiede „Studerende“ til efter „uformuende“, saa er det rigtigt. Præmisserne

ere altsaa, at Kommunitetets Midler bør komme uformuende Studerende tilgode, og som Følge deraf — det er den første Konklusion — bør ikke Kommunitetets Indtægter anvendes til andre selv nær beslagtede Formaal. Man vil imidlertid let se, at selv dette indrømmet — og jeg indrømmer, at Meget kan tale derfor — staa den endelige Konklusion, som Flertallet drager, nemlig den, at Universitetet bør spise sin Formue op, i ingen som helst Forbindelse med Præmisserne (Ordføreren: Det sige vi heller ikke!) Ja, det følger af Forlaget. Hvad nu selve Præmisserne angaar, skal jeg bemærke, at selv indrømmet, at der kan være Noget i den Sætning, i den Paastand, at Universitetet bør staa for sig selv og Kommunitetet for sig selv, bør man dog ikke tage dette saa absolut, som Flertallet synes at ville. Der er virkelig mange Udgifter, som med Rette kunne siges at komme uformuende Studerende tilgode, selv om de ikke anvendes til at give dem Penge, Klæder, Brænde eller Bolig. Jeg paa staaar f. Ex., at de Udgifter, som der i de senere Aar særlig har været Tale om her i Salen, nemlig Udgifterne til Anlaget af den botaniske Have, og ligeledes de Udgifter, der tidligere ere afholdte af Kommunitetets Indtægter til det naturhistoriske Museum, virkelig komme uformuende Studerende tilgode. Dernæst vil jeg tillade mig at gjøre en Sidebemærkning, den nemlig, at det ærede Flertal forekommer mig ikke at være ganske konsekvent, thi skal endelig den Ting hævdes, at Kommunitetets Midler udelukkende skulle komme uformuende Studerende tilgode, turde det dog være et billigt Forlangende, at de uformuende Studerende, som nu have en vis Ret til at faae Legater af denne Stiftelse, ogsaa saae dem i et faadant Omfang, at de kunne være nogenlunde tilfredsstillende og kunne blive stillede saaledes, som det var tænkt at stille dem den Gang, Legaterne bleve tillagte dem. Man vil imidlertid se, at Flertallet under Nr. 69 har foreslaaet, at det ikke skal ske. Jeg vender nu tilbage til Universitetets Stilling. Universitetet har i de to sidste Aar optaget Laan hos Kommunitetet til et Beløb, om jeg ikke feiler, af 543,000 Kr. Stulle disse Laan forrentes, skal Universitetet tillige fuldt opfylde sine Formaal, vil Underbalancen blive mellem 60 og 70,000 Rd. aarlig uden Hensyn til, hvor stort det vil blive i Aar paa Grund af Museumsbygningen i botanisk Have. Er det nu rigtigt og er det forparligt, at vi ville fordrø, at denne Anstalt skal dække Underbalancen af sin Kapitalformue, det vil sige, at denne Anstalt skal spise sig selv op? Jeg tror det ikke; jeg er overbevist om, at med Hensyn til de Kapitaler, som ere os overleverede fra Fortiden til disse specielle Demeer, er det ikke den rette Stilling at indtage, formuistigt set, at oppise dem, tværtimod, vi skulde snarere forsøge dem, men i ethvert Tilfælde i det Mindste vedligeholde dem. Men vender jeg mig